

İrfan Sönmez

haber@habervaktim.com

Kürtlerin deccalı

Her kavmin bir Deccalı var. Yaşadığı toplumun ruhunu kabzedenden, içini boşaltan, çok sapkın çıkmıştır tarih boyunca. Kimi kavimler yüksek bir iman ve ahlakla bu tiplerin tahribatını ucuz atlatmış, kimi büyük yaralar almıştır.

Allah ne insanı ne de toplumları başıboş yaratmamıştır. Hayatın her anı bir sınavdır. Bela ve musibetler olmasaydı her insan bir evliya olurdu diyor büyük bir veli. İman derinliği inancınıza musallat olan fitneler karşısında gösterdiğiniz dirence bağlıdır. Denenmemiş bir imanın toslamalar karşısında nasıl duracağı bilinemez.

Bazen bir tabii felaket, bazen bir ölüm, bazen fikri, imani bir sapkınlık inançlarınızın kapısını çalar. O zaman ne kadar mümin, ne kadar Müslüman olduğunuzu anlarsınız. Ya ilk çarpışmada abandone olur dağılır, ya da sınanmış bir imanın aydınlığı ile çıkarsınız imtihandan.

Bazı âlimler Deccal'ın bir kişi değil, bir heyet olduğunu söylerler. Kişi veya heyet, fert veya düşünce fark etmez, deccaliyetin görevi kalplerdeki imanı söküp almak yerine başka bir şey koymaktır.

Zaten bütün beşeri ideolojiler, semavi olanın yerine geçme iddiasıyla ortaya çıkmadılar mı?

İman, biraz da basiret demektir. Sadece bakmak değil, biraz da görmek anlamak, eşya ve hadiselerin ruhunu kavramak demektir. Her insan kalbinin derinliklerinde sakladığını alnında taşır. Çoğu kez bir insanın yüzüne bakarak içindeki aydınlık veya karanlığı görebilirsiniz. İman da, küfür de kendini yaşadığı bedenin dışına yansıtır.

Bazı yüzlere baktığınız zaman, iman aydınlığının, İslam nurunun zerresini bulamazsınız. Karanlık, Gayya çukuru gibi yüzler vardır, size cehennemi hatırlatırlar. Yaşadıkları toplumu karanlıklarıyla kuşatır peşlerine takarlar. Durun kalabalıklar, bu cadde çıkmaz sokak diye bağırmanız beyhudedir. Herkes hak ettiği yere koşar.

Bir zamanlar, Anadolu coğrafyasının en dindar kitlelerini Kürt vatandaşlarımız oluştururdu. Büyük tasavvuf adamlarının, gani gönüllü dervişlerin meşheriydi güneydoğu. Tillo'lu İsmail Fakirullah'lar, Gavsı Hizani'ler, Abdurrahman-ı Taği'ler, Mahmud-u Samini'ler, Said-i Nursi'ler hep bu bereketli topraklardan çıkıp ışıklarını saçtılar. Bugün artık doğuyla Batı'yı birbirine bağlayan, el ele tutuşturan ışık şahsiyetler yetişmiyor güneydoğuda. Kendini Allah'a adanmış Peygamber dostlarının yerini, kan ve gözyaşıyla beslenen nesiller aldı, çoraklaştı topraklarımız.

Allah kim için hayır murat ederse onu hayır ve hasenatla buluşturur, buna şüphe yok. Ama şerri murat eden de şerirlerle buluşturur, buna da şüphe yok. Allah'ın terazisi şaşmaz, herkes layık olduğu şekilde yönetilir, layık olduğu şekilde muamele görür, layık olduğu serencamı yaşar. İyi, iyinin yanında, kötü, kütünün yanında saf tutar. Deccaları yontup, büyütüp topluma musallat eden de onların arkasında saf tutup, onların kılıcını sallayanlardır.

Öcalan'ın doğum gününü kutlamak isteyen guruplar dün birçok yerde olaylar çıkardılar. Yine birçok kişi yaralandı, iki kişi hayatını kaybetti. Binlerce insan, hayatı kan akıtmakla, gençleri hayatının baharında ölüme göndermekle geçmiş, içindeki küfür yüzünde harf, harf okunan bir adamın peşinde gidiyor. Gözleri varken kör, kulakları varken sağır olmak böyle bir şey olmalı.

Uğruna hayatlarını verdikleri adam, hayatlarının anlamını çalan, çocuklarını, namuslarını, imanlarını çalan bir adam. Ama insan bir defa körleşmeye görsün, onu sur-u israfil'e kadar kimse uyandıramaz.

Nejdet Buldan'ın PKK'da kadın olmak isimli kitabında, Aysel kod adlı militan onu anlatırken şunları söylüyor: **"Beni aldı Şam'a kendi evine götürdü. Şam'da kaldığım birkaç günde onun daha değişik durumlarına tanık oldum. Orada tüm inancım kayboldu. Bir bayana tecavüze yeltendi. Aslen Bingöllü Avusturya'dan katılmış, on altı, on yedi yaşlarında güzel bir bayandı. Bir ara başka bir odadan dehşet içinde bağırarak kaçtı, benim arkama saklandı. Aman Allah'ım ben nereye gelmişim diyordu. Yanımda bulunan bayanlar onu ikna etmeye çalışıyor, başkanın kendisini çağırdığını söylüyorlardı. Tekrar götürdüler, bu kez tekrar aynı tepkiyi gösterdi, oraya, buraya, tuvaletlere kaçıp, bağırarak ağlıyordu. Arkama geçip beni kurtar bu canavarın elinden diye yalvarıyordu. Kurudum kaldım, hiçbir reaksiyon gösteremiyorum, aklımı yitirmiş gibi oldum. Kız yakamdan tuttu ve bana "sen hala ne olduğunu anlamıyor musun dedi". O an daha önce Bekaa'da tutuklanan kızların anlattıklarını, yapılan dedikoduların yalan olmadığını anladım. Bunları hep düşmanın psikolojik savaş taktikleri olarak kabul etmişim, meğer doğruymuş. O gece o kız gelip yanımda yattı, Sabaha kadar ikimizde ağlamıştık. Sömürgeciler bizim ırzımıza geçmesin diye silaha sarılmıştık. Bu günde bu adam Kürdistan'ın bağımsızlık savaşının önderi olarak bizim ırzımıza geçiyordu. Sonra kızı bir şekilde ikna etmiş olacaklar ki onun odasında olduğunu öğrendim" İşte uğruna gençlerin, çocukların, bebeklerin, bizim insanlarımızın heder olduğu adam. Kürt vatandaşlarımızın dinine, imanına, ruhuna, Allah'ına, peygamberine, namusuna, çocuklarına kısacası her şeyine musallat olmuş adam. Bir zamanlar Allah adamlarının peşinde koşanlar şimdi böyle bir adamın peşinde koşuyorlar. Allah bu dünyayı oyun olsun diye yaratmamıştır. Herkes mutlaka sınavdan geçecektir. Bazılarımız Allah'ın ipine sarılacak, bazılarımız deccalın. Kim neye layıkta orada olacaktır. Apo Kürt ulusal mücadelesinin önderi değil, Kürt vatandaşlarımızın Deccalı'dır. Bunu anlamak için biraz izan sahibi olmak kâfi. Bilinen kaidedir, ahlakı olan**

ahlaksızın peşinden gitmez. Namusu olan namussuzun peşinden gitmez. Kitabı olan kitapsızın peşinden gitmez. Ve tabi, Allah'ı olan Allahsızın peşinden gitmez.

EDİT:

Yoruma ne hacet, basireti kapanmışlar ve onlara tabi olan kuru kalabalıklar. bakalım nereye kadar sürecek??? Bir gün düdük çalınca, bu macera da biter....

Yazarı tebrik ediyoruz, açıkça yazmış, dini imanı olanı uyarmış. Irkını kavmini önde tutanlara hadisi şeriflerin tehdidini hatırlatırız.... **"Onlara babalarının ..şeyini ısırttırın."** □